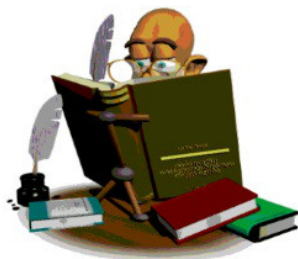

Historia

HISTORIA POWSTANIA NASZEJ SZKOŁY

Szkoła Podstawowa Nr 5 w Łodzi powstała przed 161 laty i jest jedną z najstarszych łódzkich szkół. Jej historia sięga lat sześćdziesiątych XIX wieku. Powstała ona w latach reformy Aleksandra Wielopolskiego. Katolicka elementarna szkoła żeńska, nazywana szkołą nr 5, została otwarta 1 stycznia 1862 roku. Siedzibą szkoły były lokale wydierżawiane od prywatnych właścicieli, od których wypożyczano również wyposażenie. Początkowo lekcje w szkole prowadzone były w języku polskim, uczono głównie czytania i pisania.

Po powstaniu styczniowym, w latach 1864-1874 nastąpił proces rusyfikacji. Od roku szkolnego 1872/73 wprowadzono obowiązek nauczania języka rosyjskiego na stałe, również w szkole elementarnej nr 5. W tym czasie pełna nazwa naszej szkoły brzmiała: ОДНОКЛАССНОЕ ЛОДЗИНСКОЕ ГОРОДСКОЕ ОБЩЕЕ НАЧАЛЬНОЕ УЧИЛИЩЕ № 5. W styczniu 1900 roku szkoła nr 5 miała 2 oddziały.

W roku szkolnym 1913/14 szkoła miała już 4 oddziały i liczyła 235 uczniów w tym 153 chłopców i 72 dziewczynki. Przedmiotami wykładowymi były: religia, język polski, język rosyjski, rachunki, geografia, historia Polski, historia Rosji, kaligrafia. W tym czasie szkoła mieściła się w wydierżawionym budynku przy ulicy Zarzewskiej 25. Lokal ten posiadał 8 pokoi do użytku szkolnego. 1 września 1915 roku kierownikiem szkoły został Bronisław Szwałm.

W 1919 roku Łódź jako pierwsze miasto w Polsce wprowadziło powszechny obowiązek szkolny, a szkoły elementarne przekształcono na siedmioklasowe szkoły powszechne. Szkoła wówczas nosiła nazwę 7-mio klasowa Szkoła Powszechna Nr 5. Kierownikiem szkoły był nadal Bronisław Szwałm. Znacznie zwiększyła się ilość uczniów w poszczególnych oddziałach. Zajęcia więc odbywały się również wieczorem.

Szkoła podstawowa na ul. obecnie Przybyszewskiego. Kłacie fotograficzne klasy
do której ~~z~~ należała ~~z~~ Feodora. Była
wtedy pierwsza wojna światowa (1914 r.)
Szkoła na rogu Przybyszewskiego i Kruczej w
podwórku w oficynie. Jest emeryt kier. Brajer i naucz.
kier. Suwałki. Prefekt ks. Kowalewski.
Róg Przybyszewskiej i Kruczej nasi rodzice jako
młode małżeństwo mieli sklep kolonialny (próchny)
nasi starsi bracia Julek i Karol byli chłopcami ma-
łymi. Brat naszej mamy Edward wziął ich na kola-
nial i powiedział: „Młodzi, kiedy wrócę z wojny, twoi
chłopcy będą już dwoje”. Przecież się pomylił, bo szedł do
wojny rosyjskiej a starba brata pisał lat. Niestety, kiedy
szukał już nie koniecznie, wybuchła wojna rosyjsko-japońska
w 1905 r. i wuj Edward zginął w walce o port
„Artur” tak się wówczas nazywał.

W roku szkolnym 1923/24 kierownikiem szkoły została Maria Pfejrowa. Szkoła mieściła się przy ul. Napiórkowskiej 25 (obecnie ulica Przybyszewskiego). Językiem nauczania był język polski.

W roku szkolnym 1927/28 ze względu na złe warunki lokalowe szkoła przeniosła się na ulicę Suwalską 16.

W roku szkolnym 1929/30 szkoła przeniosła się do nowego, dużego i pięknego gmachu szkolnego przy ulicy Łęczyckiej (wówczas 11/13). Budynek szkoły był zaprojektowany przez inż. arch. Tadeusza Majewskiego i Bogdana Kunstettera z Warszawy. Kierownikiem budowy był naczelny architekt Łodzi Wiesław Lisowski. Wykonawcą tej inwestycji była firma „Konstruktor” inż. Juliusza Leszczyńskiego z Łodzi w ramach programu oświatowego przyjętego przez Radę Miejską. Szkole oddano do użytku całe II piętro i jedną z sal gimnastycznych. Szkoła posiadała też warsztat stolarski, kuchnię, szatnię oraz dwie biblioteki: nauczycielską i uczniowską. Nasza szkoła dzieliła wówczas budynek z Miejskim Seminarium Nauczycielskim, żeńskim im. Anieli Szycówny oraz eksperymentalną Miejską Szkołą Pracy wyposażoną w bogate pomoce dydaktyczne, z których korzystali również nasi uczniowie.

23 stycznia 1930 roku odbyła się w szkole ważna uroczystość nadania imienia szkole. Odtąd szkoła nosiła nazwę 7-klasowa Szkoła Powszechna im. Marii Konopnickiej w Łodzi. Szkoła posiadała sztandar ufundowany ze składek rodziców.

Wybuch II wojny światowej opóźnił rozpoczęcie roku szkolnego w Łodzi. W szkołach łódzkich, w tym i w 7-mio klasowej Szkole Powszechnej nr 5 lekcje rozpoczęły się dopiero 10 września. Zgodnie z założeniem systematycznej germanizacji, władze niemieckie zabroniły prowadzenia zajęć historii, geografii i nauki o Polsce współczesnej.

Szkoła funkcjonowała do końca 1939 roku - kierownikiem szkoły był wówczas Edward Dudkiewicz (działacz oświatowy, aresztowany i stracony przez okupanta w listopadzie 1939 r.).

Podczas okupacji w budynku szkoły mieścił się szpital.

Wznowienie nauki w szkołach w Łodzi odbyło się dopiero po zakończeniu działań wojennych - 26 lutego 1945 r. Budynek szkoły ocalał. Jednak większość wyposażenia szkoły uległa zniszczeniu. Kierownikiem szkoły została żona zamordowanego Edwarda Dudkiewicza – Anna Dudkiewicz.

W latach 1945 - 1952 w budynku naszej szkoły mieściły się również inne szkoły. W miarę jak poprawiała się sytuacja polskiej oświaty przenoszono je do oddzielnych budynków.

Do roku 1982 nasza szkoła wchodziła w skład Zespołu Szkół razem z XXV Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Żeromskiego. Szkoła ta pozostała w budynku naszej szkoły aż do roku 1986.

Anna Dudkiewicz była kierownikiem szkoły do roku 1957. Kolejnymi kierownikami szkoły byli: Urszula Badziak w latach 1957-60, następnie Roman Kostrzewa w latach 1960-1963.

Nowa reforma szkolna, zapoczątkowana w 1961 roku, wprowadziła 8-klasową szkołę podstawową. Siedmioklasowa Szkoła Powszechna nr 5 zmieniła nazwę na Szkoła Podstawowa nr 5.

Od 1999 roku w wyniku reformy edukacji nasza placówka stała się szkołą o

sześcioletnim trybie nauczania.

Natomiast **od 1 września 2017 roku** w wyniku reformy edukacji nasza placówka jest szkołą o ośmioletnim trybie nauczania.

20 maja 2016 roku zostały podjęte działania związane z organizacją jubileuszu szkoły oraz nadania szkole imienia.

Poznaliśmy sylwetkę naszego patrona Stefana Batorego. Odtworzyliśmy historię szkoły od 1862 roku. Dało nam to okazję do utrwalenia wspomnień o przeszłości, o ludziach, którzy pracowali na sukces tej szkoły.

Z wdzięcznością patrzymy na wysiłek nauczycieli i osób przyjaznych szkole.

Nasza szkoła wrosła w pejzaż miasta, stała się szkołą pokoleniową. To dla nas wielka radość!

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej nr 5 w Łodzi od roku 1938

Edward Dudkiewicz	1938 – 1939
Anna Dudkiewicz	1945 - 1957
Urszula Badziak	1957 - 1960
Roman Kostrzewa	1960 - 1963
Leszek Będkowski	1963 - 1969
Maria Kołota	1969 - 1973
Ilona Majchrowska	1973 - 1974
Anatoliusz Kapela	1974 - 1975
Jadwiga Lipka	1975 - 1976
Tadeusz Staszewski	1976 - 1979
Stefan Korycki	1979 - 1982
Tadeusz Staszewski	1982 - 1989
Jadwiga Witkowska	1989 - 1992
Aleksandra Pierzchała	1992 - 2012
Anna Marciniak	2012 - 2020
Małgorzata Wojton	od 2020

